

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

נַעֲמַט מִיָּד אַרְוִיס!

האט הויך אנגעשריגן עקיבא'ן אז ער טרעפט אלץ מיט וועמען זיך צו קריגן און שלאגן. ביז ער ווארפט יענעם אראפ אויף דער ערד.

דאס איז געווארן דער שמועס פון טאג ביי די אידן אין שול. "וואס טוט מען מיט דעם ווילדן און חוצפה'דיגן עקיבא? וויאזוי מאכט מען א סוף צו דעם אז ער זאל מער נישט טשעפען אנדערע קינדער? וויאזוי קען מען אים בארואיגן און אפשטעלן די אלע קריגערייען ארום אים?"

עטליכע האבן פארגעשלאגן אים צו געבן קלעפ, אנדערע האבן געטענה'ט אז דאס איז נישט דער וועג, און מ'דארף אים פשוט סטראשען און ווארענען אז ער זאל מער נישט קומען אין בית המדרש. פילע פלענער זענען אויפגעקומען, ביז שמערל דער בעל קורא האט זיך אנגערופן גאר פשוט: "לויט מיין מיינונג, דארף מען רעדן צו אים מיט רעספעקט, אן אוועקמאכן, אן מיי סטראשונגען און אן אים באשולדיגן."

מען האט טאקע אויסגעוועלט שמערל'ן אלס דער שליח. ער האט געבעטן צו טרעפן עקיבא'ן נאך די לימודים, אים געקויפט א זיסע אייס-קרים, און אנשטאט אים צו מוסר'ן, האט ער אים אנגעהויבן דערציילן וויאזוי ער אליין פלעגט זיין א צעווילדעוועטער אלס קינד.

אינמיטן דערציילן האט עקיבא געענטפערט פון טיפן הארצן: "איך ווייס באמת אז מיי אויפפירונג איז נישט גוט. יעדעס מאל ווען איך קום אהיים נאך א געפעכט, טוט מיר עס זייער וויי. אבער ס'איז מיר ממש שווער זיך צו באהערשן, איך האב א גרויסן יצר הרע מיט וועמען זיך צו שלאגן..."

ווען שמערל האט דאס געהערט, האט ער זיך שטארק געפריידט. ער האט געוואוסט אז דער גוטער ווילן וואס עקיבא ווייזט יעצט ארום, וועט אים זיכער העלפן אינגאנצן בייצוקומען זיינע שוועריגקייטן. וואך נאך וואך האט ער ווייטער גערעדט צו אים מיט שיינע און פרידליכע ווערטער, ביז ביסלעכווייז איז עקיבא געווארן א רואיג און וואויל קינד.

דער ממונה האט דורכגערעדט די וואך מיט'ן גיבור און איז צוריקגעפארן צום געלט לאנד. ער האט זיי שארף מוסר געזאגט אויף זייערע שלעכטע און פארקרומטע וועגן, און זיי מסביר געווען ווי טיף זיי זענען פארפאלן און צומישט געווארן אין זייער געזעג נאך געלט און תאוות הממון. אבער אלע זיינע רייד, זיינע תחנונים און הסברים, זענען געווען לטמיון. גארנישט האט נישט געהאלפן. זיי זענען שוין געווען אזוי טיף איינגעגעסן אין זייער גרויסן טעות פאר פילע יארן.

אבער, וויבאלד דער בעל תפילה מיט'ן ממונה האבן זיי אזויפיל מוסר געזאגט און זיי אביסל צומישט, האבן זיי זיך אנגערופן צו די מוכיחים: "אדרבה! אויב ס'איז טאקע אזוי ווי איר זאגט, אז מיר געפינען זיך אין אזא געפערליכן טעות און צומישעניש, דעמאלט נעמט אונז שוין ארום פון אונזער טעות!"

ווי נאר ער האט געהערט אז זיי בעטן זיך ארויסצוגיין פון זייער פאלשן וועג, האט ער זיי גלייך געגעבן אן עצה: זיי זאלן מיטגיין מיט אים צו דעם פלאץ פונעם שווערד פון וואו דער גבור נעמט זיין כח, און אזוי ארום וועלן זיי קענען בייקומען דעם יצר.

טראכט אריין, ווען האבן זיי זוכה געווען צו באקומען די ריכטיגע עצה? פונקט ווען זיי האבן ארויסגעוויזן דעם רצון ארויסצוגיין פון זייער טעות! ווען זיי האבן געזאגט, "נעמט אונז ארום פון אונזער טעות." דאס איז געווען די 'אתגרותא דלתתא' וואס זיי האבן אליין אנגעהויבן, דאס ביסל וואס זיי האבן יא געקענט טוהן. כאטש זיי זענען געווען אזוי טיף דערין, האט די בקשה אליין און דאס ארויסזאגן דעם ווילן שוין געברענגט די ישועה, און זיי האבן באקומען די ריכטיגע הדרך.

יעדע מוצאי שבת האט זיך אפגעטוהן א פרישע פרשה אין בית המדרש. אינמיטן מעריב האט מען פלוצלינג געהערט הויכע קולות פון פאליש. טייל מתפללים זענען ארויסגעלאפן שרייען, בשעת אנדערע זענען אנגעקומען שלעפנדיג עקיבא'ן ביי די הענט און אים געטראגן צו זיין טאטן. דער גבאי, וואס איז יעדעס מאל געווארן אויפגעטרעט פונדאסניי,

ספּוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דַּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (14)

אַזוֹי פֿאַרפֿירט גִּיּוּאָרִין אִין דָּעם גַּעלֶט בִּיז זײ זענען אַרײַן גיפֿאַלן אין אַזוֹינע נאַרײַשקײט. האָט דַּעַר גבוֹר גיענפֿערט דָּעם מְמוֹנָה. דָּאס וואָס ער האָט גיענפֿערט דָּעם בַּעַל תְּפִלָּה. אַז ער האָט גיהערט פֿון דָּעם מַלְךְ. אַז ווער סײַ פֿאַלט אַרײַן אין דַּעַר תְּאֻוָּה פֿון גַּעלֶט קאָן מַעַן אִים בָּשׁוּם אױפֿן נײַט אַרײַם נעמען דערפֿון נאָר דורך דָּעם וועג וכו' כַּנ"ל. האָבן זײ וויטער מַרְחִיב זַמן גיװען דִּהיינו דַּעַר מְמוֹנָה האָט גיפֿוּעלֶט פֿאַם גבוֹר אַז ער זאַל דַּעַר מְדִינָה נאָך גיבן אַ צײַט ווייטער. האָט זײ דַּעַר גבוֹר גיגיבן נאָך אַ צײַט. דערנאָך האָבן זײ זיך גימאַכט סײַמָנִים צווישן זיך דַּעַר מְמוֹנָה מײַט דָּעם גבוֹר. און דַּעַר מְמוֹנָה איז זיך אַװעק גיגאַנגען פֿון דָּעם גבוֹר און ער האָט זיך אומגיָקערט אין דַּעַר מְדִינָה אַרײַן.

(און דַּעַר מְמוֹנָה פֿלעגט זײ פֿונדאָי אױף זײַער שְׂטראָפֿן אױף זײַער שְׂלעכטן וועג וואָס זײ זענען אַרײַן גיפֿאַלן אין דָּעם גַעלֶט. נאָר ער האָט זײ נײַט גיקאַנט אַרײַם פֿירן דערפֿון. וואָרן זײ זענען שוין דרינען זײַער אײַנגיװאַרצילט גיװען. נאָר פֿון דעסט וועגן פֿאַרט מַחֲמַת דַּעַר בַּעַל תְּפִלָּה און דַּעַר מְמוֹנָה האָבן שוין מײַט זײ פֿיל גישמוסט זענען זײ שוין אַבִּיסִיל מביִלְבֵּל גיװאַרן. און זײ פֿלעגן זאָגן. אַדְרָבָא. נעמט אונז אַרײַם דערפֿון. חאַטשע זײ האָבן זיך נאָך גיהלֶטן שטאַרק אין זײַער נאַרײַשער דַּעַה. און האָבן גאָר נײַט גיװאַלט אַרײַם פֿון זײַער נאַרײַשקײט. נאָר זײ פֿלעגן שוין פֿאַרט זאָגן אַז מע האָט זײ גישְׂטראָפֿט. אַדְרָבָא. אַז סײַ איז יואַ אַזוֹי. אַז מיר

האָט זיך אױף גיהויבן דַּעַר מְמוֹנָה. און איז אַרײַם גיגאַנגען צום גבוֹר. און ער האָט גיפֿעטִין דִי לײַט פֿון דָּעם גבוֹר. אױב סײַ איז מיגליך זיך צו זעהן מײַט אִים. האָבן זײ גיזאַגט. זײ וועלן מעלדִיווען. האָבן זײ גימעלדִיוועט האָט ער גיהייסן. אִים אַרײַן לאַזן. איז דַּעַר מְמוֹנָה אַרײַן גיגאַנגען צום גבוֹר. האָבן זײ זיך אַיינֶס דָּאס אַנדערע דערקאַנט. איז צווישן זײ גיװען שְׂמֵחוֹת און בְּכִיּוֹת כַּנ"ל (דִּהיינו זײ זענען זײַער פֿרייליך גיװען וואָס זײ האָבן זוכה גיװען זיך גיפֿינען אײַנער דָּעם אַנדערן. און האָבן ווידער זײַער גיװוינט. ווי נעמט מַעַן נאָך דִי אײַבֿריקע לײַט הַנ"ל)

האָט דַּעַר גבוֹר זיך אַנגירופֿן צום מְמוֹנָה. אונזער פֿשער בַּעַל תְּפִלָּה איז אױף דָּא. און אױף האָב אִים שוין גיזעהן. און ער איז שוין גיװאַרן אַ מַלְךְ.

האָט דַּעַר מְמוֹנָה דערצײלט דָּעם גבוֹר. אַז ער איז אײַבער גיגאַנגען אײַבער אַלע דִּהיינו אײַבער דָּעם אָרט פֿון דָּעם מַלְךְ מײַט דִי לײַט הַנ"ל. נאָר אײַבער זײ בײַדע איז ער נײַט אײַבער גיגאַנגען דִּהיינו אײַבער דָּעם אָרט פֿון דָּעם בַּעַל תְּפִלָּה מײַט דָּעם גבוֹר איז ער נײַט אײַבער גיגאַנגען. האָט דַּעַר מְמוֹנָה גישמוסט מײַט דָּעם גבוֹר מַלְךְ דַּעַר מְדִינָה וואָס זײ זענען אַזוֹי פֿאַרנאַרײַשט גיװאַרן און זענען

זענען אין טעות. נא נעמט אונז ארויס פון אונזערע
נארישקייט). **האט דער ממונה זיך אנגירופין צו**
דער מדינה. איך וועל אייך געבין איין עצה (אקעגין
דעם גבור) ווארין איך ווייס דעם כח פון דעם גבור.
פון וואנעט ער נעמט זיין גבורה. און האט זיי
דערציילט די זאך פון דער שווערד הנ"ל וואס פון
דארט נעמט דער גבור זיין גבורה. בכן וועל איך מיט
אייך גיין צו דעם ארט פון דער שווערד הנ"ל. און
דארף דעם וועט איר קענען באשטיין אקעגין דעם
גבור. (ווארין איר וועט זיך אויך נעמען גבורה פון דארט).

און די פונוה פון דעם ממונה איז גיווען. אז
זיי וועלן שוין אהין קומען צו דעם ארט פון דעם
שווערד. וועלן זיי זיך שוין ארויס פון זייער תאוה
פון געלט. (ווארין דארף דעם וועג וואס סע איז צו דער
שווערד. דארף דעם נעמט מען זיך ארויס פון דער תאוה פון
געלט כנ"ל).

האט די מדינה צו גינומען זיין עצה. און
האפן ארויס גישיקט די גרויסע לייט פון זיי וואס
זיי זענען ביי זיי גיווען גאטין. אז זיי זאלן אין
איינעם גיין מיט דעם ממונה צו דער שווערד הנ"ל.
(און די גאטין דהיינו די עשרים זייערע וואס זיי זענען גיגאנגען
מיט דעם ממונה. זענען בודאי גיגאנגען אנגיטאן אין צירונג
פון גאלד און זילבער. ווארין דאס איז זיך ביי זיי דער עיקר
גיווען). **זענען זיי אין איינעם גיגאנגען.** דער
ממונה מיט די גרויסע לייט פון דער מדינה וואס זיי
הייסן ביי זיי גאטין.

האט דער ממונה מודיע גיווען די זאך צו גבור.
באשר ער גייט מיט זיי זוכן דאס ארט פון דער

שווערד. און זיין פונוה איז. טאמער וועט ער זוכה
זיין אין וועג צו גיפינען דעם מלך מיט די לייט.
האט זיך דער גבור אנגירופין. איך וועל אויך
גיין מיט דיר האט זיך דער גבור פארשטעלט. (כדי
די לייט וואס זיי גייען מיט דעם ממונה זאלן ניט וויסן אז ער
איז דאס דער גבור אליין) און איז אויך גיגאנגען מיט
דעם ממונה.

האפן זיי זיך מייטש גיווען (דער ממונה מיט דעם
גבור) זיי וועלן דאס מודיע זיין דעם בעל תפלה
אויף. האפן זיי אים מודיע גיווען. האט זיך דער
בעל תפלה אנגירופין. ער וויל אויך גיין מיט זיי.
איז דער בעל תפלה צו זיי גיגאנגען. און דער
בעל תפלה האט אנגיזאגט זיינע לייט. איידער ער
איז אנוועק גיגאנגען. אז זיי זאלן דרויף מתפלל זיין
אז השם יתברך זאל זיי מצליח זיין זייער וועג. אז
זיי זאלן זוכה זיין צו גיפינען דעם מלך מיט די
לייט. ווארין דער בעל תפלה פלעגט תמיד דרויף
מתפלל צו זיין. אז סע זאלן זיך אפזיכין דער מלך
מיט די לייט.

און פלעגט תמיד הייסן זיינע לייט אז זיי
זאלן אויך דרויף מתפלל זיין. און ער האט זיי
גימאכט תפילות וואס זיי זאלן דרויף מתפלל
זיין. און איצט ווי ער האט גיוואלט גיין צו דעם
ממונה מיט דער גבור כדי זיי זאלן אין איינעם
גיין זוכן דעם מלך מיט זיינע לייט. האט ער
זיי נאך מער אנגיזאגט. אז זאלן דרויף מתפלל
זיין תמיד. אז זיי זאלן זוכה זיין צו גיפינען זיי.

לאמיר זיין פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (14)

- ו. שאלת לכות: וואס איז געווען די כוונה פון דעם מאנה מיט'ן זיין צום שווער?
- ☐ צו ארויס נעמען די מדינה של עשירות פון תאוות מאון
- ☐ צו טרעפן דעם מלך מיט זיינע מענטשן
- ☐ ביידע תשובות צענטן ריכטיג
- ז. האבן די מענטשן פון מדינה של עשירות געוואוסט אז דער גבור איז מיט זיי?
- ☐ זיכער
- ☐ נאר איינער האט געוואוסט
- ☐ זיי האבן נישט געוואוסט
- ח. וואס האט דער בעל תפילה געטוהן ווען ער האט געהערט אז זיי גייען?
- ☐ ער איז געבליבן אויף זיין פלאץ דאווענען
- ☐ ער איז צוריק ארויס חוץ לשוב
- ☐ ער איז אויך געגאנגען מיט זיי
- ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- ☐ איינמאל
- ☐ צוויימאל
- ☐ איך האב געוואלט

- א. וואס איז געווען ווען ער האט זיך געטראפן מיט דעם גבור?
- ☐ גרויסע שמחות
- ☐ געוויין
- ☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. אויף וועלכע פלעצער איז דער ממונה נישט אריבער?
- ☐ דעם בעל תפילה און דעם גבור
- ☐ דעם מלך און די מלכה
- ☐ דעם חכם און דעם מליץ
- ג. וואס ענטפערן די מדינה של עשירות פאר דער ממונה ווען ער פרובירט זיי אויפווייזן דעם אמת?
- ☐ אונז ווילן נישט הערן
- ☐ אדרבה נעמט אונז ארויס פון אונזער נארישקייט
- ☐ זיי האבן גלייך אפגעלאזט תאוות ממון
- ד. וועלכע עצה האט זיי דער ממונה געגעבן?
- ☐ אז מ'זאל גיין צום יד פון דעם חכם
- ☐ אז מ'זאל גיין צום בויגן פון דעם גבור
- ☐ אז מ'זאל גיין צום פלאץ פון דעם שווער
- ה. וועמען האבן זיי מיטגעשיקט מיט דעם ממונה?
- ☐ די עשירים וואס זענען ביי זיי גאטין
- ☐ די ארימע לייט וואס זענען ביי זיי חיות
- ☐ די פשוטע מענטשן

טיפער געטראכט

ווער פון די אנשי המלך איז געגאנגן דער ערשטער אויפן וועג צום שוורד?

און וויפל אנשי המלך זענען געגאנגען צוזאמען דערווייל?

וויפל מאל זענען די מענטשן פון די מדינה של עשירות געגאנגען פון זייער מדינה?

און וואס איז אנדערש די מאל וואס זיי זענען געגאנגען מיטן ממונה צו די פריערדיגע מאל?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (13)

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און זיי האבן געטראפן דער ממונה אויף די אוצרות - זיי האבן געגאנגען אויף זייער וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין? זיי האבן פארבלאנדזעט געווארן

דעם רבינ'ס
מעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לופער 'סודות' התורה. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com